ŞTIINŢA PENTRU TOŢI

De unde ne vin pomii roditori?

de prof. RAUL CĂLINESCU

Când muşcăm cu poftă dintr'un măr fraged şi parfumat, când savurăm o pară zemoasă, o caisă, o piersică, o cireaşe sau orice fruct al pomilor roditori ce cresc pe meleagurile noastre binecuvântate de Dumnezeu, nu ne gândim niciodată cum am ajuns să avem asemenea poame gustoase şi cu atât mai puţin de unde ne vin pomii roditori care ne dau asemenea plăcute roade.

Totuşi, chestiunea aceasta este de cel mai mare interes şi în străinătate s'au întreprins studii foarte serioase pentru a o lămuri.

Pomii roditori, cerealele şi zarzavaturile pe care omul le cultivă pentru nevoile sale, există în cea mai mare parte şi în stare sălbatică. Insă nu e întotdeauna uşor de a arăta lămurit obârşia lor geografică, fie din pricină că strămoşii unora s'au stins, fie că urmaşii altora s'au schimbat atât de mult încât nu mai seamănă căutaşi de puţin cu soiurile sălbatice din care se trag.

Printre pomii roditori din Europa, locul întâi îl deţine, fără îndoială, *mărul*.

In pădurile noastre dela deal şi şes, creşte sălbatic *mărul pădureţ*, care înfloreşte în Mai şi ale cărui fructe, mici şi acre, cunoscute sub numele de *mere coricove, mere acre, mere de vin* şi *mere pădureţe*, mai că nu se pot mânca din pricina acrelii lor puternice care se păstrează şi când fructele s'au copt deabinelea.

In satele preistorice palustre, pe piloni, din Elveţia, s'au găsit nişte mere mici, bine păstrate în solul mocirlos al ţinutului; din această descoperire se constată că omul Europei centrale cultivă mărul încă din Neolitic, adică din epoca pietrei cioplite şi lustruite.

D. *T. Kellen* (Kosmos, 1937, p 190) este de părere că acest măr cultivat de omul preistoric din Elveţia, nu se trage direct din mărul coricov al Europei centrale (inclusiv ţara noastră), ci a fost adus, împreună cu alte neamuri de pomi roditori, din Asia de vest. Incepând din Anatolia (Asia mică), spre Nord, până în Asia centrală, se mai găsesc şi astăzi mici păduri de meri sălbatici, care sunt consideraţi strămoşii merilor din Europa centrală.

Cu o mie de ani înainte de Christos, mărul sălbatic din Anatolia a ajuns în *Grecia* şi apoi în *Italia*, unde era larg cultivat de *romani*, care, printr'o tehnică înaintată de altoire şi încrucişare, ajunseseră să producă mai multe varietăţi bune de meri.

Din *Italia*, romanii au dus mărul în *Galia* şi *Germania*, cultivându-l împrejurul aşezărilor lor militare. De altfel, câteva soiuri existau şi mai înainte în aceste ţări, însă roadele lor nu se puteau compara nici pe departe cu acele ale pomilor aduşi de romani. E foarte probabil ca romanii să fi adus meri de soiu bun şi în Dacia. Unele din bunele noastre varietăţi locale cu origine necunoscută (mărul dulce, creţesc, voivodesc, păstul, domnesc, poinic, roşu de Geoagiu, crăciunesc, etc.), îşi trag poate originea tocmai din aceste soiuri introduse eventual de romani. Cât priveşte celelalte soiuri de mere, cultivate în România, ştim azi din frumoasa lucrare, cu planşe colorate, a d-lui ing. *Gh. Năstase* (Soiurile de mere cultivate în România, 1934), că ne vin din Franţa, Germania, Rusia, Polonia, etc., şi chiar din America (Ionathan).

Părul cultivat nu se trage din părul pădureţ, care creşte în stare sălbatică în pădurile noastre alături de mărul coricov — şi ale cărui fructe par mai de grabă nişte gloanţe decât nişte poame! El ne vine tot din Asia occidentală.

Strămoşii părului cultivat sunt doi: părul oriental, cu frunza în formă de inimă — şi părul persan; aceşti doi strămoşi aduşi în Europa, s'au încrucişat atât între ei cât şi cu părul indigen al Europei centrale, dând astfel naştere la numeroase varietăţi cultivate.

Gutuiul creşte şi azi sălbatic în pădurile Persiei de miazănoapte, lângă Marea Caspică, la Sud de munţii Caucazi; apoi în Armenia şi în Anatolia. E pomenit prima dată la anul 650 a. Chr. de poetul grec *Alkman*. Gutuile se numeau de greci: *mere Kydonice*, de oarece se importau din ţinuturile poporului *Kydonic* de pe coasta de Nord-Vest a insulei Creta, unde ajunsese din Anatolia. Din coloniile greceşti ale Italiei de Sud, gutuiul a fost luat în cultură de romani şi apoi dus de ei în ţările de dincolo de Alpi.

Prin pădurile noastre dela deal şi munte cresc *cireşii sălbatici*, numiţi şi *cireşi pădureţi, cireşi de pădure* şi *cireşi păsăreşti*; fructele lor mici negre, au gust amărui, se numesc *cireşe amare*.

Din acest soiu de cireş sălbatic s'au obţinut prin cultură două varietăţi domestice: *cireşul pietros* (fructele numite: *cireşe pietroase, moacre, drăgănele*) şi *cireşul dulce* (fructe numite: *cireşe dulci, cireşe de Ispas, cireşe de Mai*). (Vezi: *Z. Panţu*: Plantele cunoscute de poporul român).

După *T. Kellen*, varietatea de cultură a cireşului dulce s'a obţinut tot în Asia mică, dintr'un soiu local de cireş sălbatic.

In Italia antică existau cireşi care dau fructe mici şi dulci — dar soiul cu fructul mare a fost adus abia de *Lucullus* din oraşul *Kerasos*, de pe coasta de miazăzi a Mării Negre. Numai după 120 ani dela introducerea s'a în Italia, acest soiu pătrunsese până în *Britania!*

Vişinul se trage din *Transcaucazia*, unde creşte sălbatic şi astăzi.

Prunii sunt de două feluri principale: cu carnea fructului nelipită de sâmbure şi cu carnea fructului lipită de sâmbure.

Amândouă felurile se trag din Orient şi anume, primul din Armenia şi Transcaucazia, la Sud de Marea Neagră (din prunul sălbatic autohton aici), al doilea din Caucazi şi Persia de miazănoapte.

Amândouă felurile au fost aduse prin Siria, în Grecia şi coloniile greceşti din Italia, de unde au fost luate în cultură de romani. Abia în epoca împăratului *August* prunii au fost plantaţi mai des în grădini.

Corcodușul galben a fost cunoscut de romani în Asia apuseană, cu ocazia războaielor lui *Pompeius* şi s'a răspândit în Europa centrală abia în secolul al 16-lea.

Piersicul şi *caisul* se trag din *Asia centrală; caisul*, din *Turkestanul oriental, Ţungaria, Manciuria de Sud şi chiar de Nord; Piersicul, din China de Sud*, unde creşte şi astăzi sălbatic, făcând nişte fructe mici.

In Italia piersicii şi caişii au fost aduşi în primul secol al împăraţilor romani. La început se credea că piersicii se trag din Persia şi Armenia, de unde şi numele de „persici".

DE MAI MULT DE 40 DE ANI
CEAIUL CISBEY
LAXATIV — DIGESTIV — DEPURATIV — CIRCULATOR
RĂMÂNE CEL MAI BUN CEL MAI EFTIN LEI 60 CUTIA MARE
CONSTIPAŢIA
DIGESTIUNI GRELE — MIGRENE
DE VÂNZARE LA TOATE FARMACIILE ŞI DROGHERIILE
DEPOZIT: BUCUREŞTI III, STR. TOAMNEI, 103

Aeroporturi deschise traficului public

Aeroporturile deschise traficului public, aerodroamele destinate aviaţiei de turism şi terenurile destinate sborului fără motor pentru anul 1939, sunt:

a) *Aeroporturi principale*

Arad, Băneasa, Cernăuţi, Chişinău, Cluj, Constanţa, Galaţi şi Iaşi.

b) *Aeroporturi secundare*

Balcic, Cetatea-Albă, Craiova, Satul-Mare, Târgul-Mureş şi Timişoara.

c) *Staţii aeriene*

Bazargic, Călăraşi, Ismail, Turnul-Măgurele şi Turnul-Severin.

d) *Aeroporturi destinate aviaţiei de turism*

Ghimbav (jud. Braşov), Giuleşti (jud. Ilfov), Popeşti-Leordeni (jud. Ilfov) şi Strejnic (jud. Prahova).

e) *Terenuri destinate sborului fără motor*

Brad (jud. Hunedoara), Dudeşti-Cioplea (jud. Ilfov), Petroşani (jud. Hunedoara), Sf. Petru (jud. Braşov) şi Câmpina (jud. Prahova).

Se clasează ca aeroporturi vamale, indiferent de categoriile de mai sus, următoarele:

Arad, Băneasa, Cernăuţi, Cetatea-Albă, Chişinău, Constanţa, Iaşi şi Satul-Mare.

Manifestaţia româno-italiană dela Iaşi

Deschiderea expoziţiei italiene pentru protecţia mamei şi copilului. — Cuvântările ţinute

Iaşi, Aprilie

In cadrul unei deosebite solemnităţi s'a inaugurat expoziţia italiană pentru protecţia mamei şi copilului, instalată în palatul fostului cinematograf „Roxy" din localitate. Solemnitatea a căpătat caracterul unei manifestaţiuni de prietenie între ţara noastră şi Italia, toţi vorbitorii scoţând în evidenţă strânsa colaborare ce a existat totdeauna între cele două ţări surori întru latinitate.

Erau de faţă d-nii: prof. universitar Traian Ionaşcu, rezident regal al ţinutului Prut; g-ral Dimitrie Georgescu, comandantul corpului IV teritorial; general Const. Ionescu, primarul municipiului; prof. dr. Giuseppe Petronio, directorul institutului de cultură italiană; col. Sava Caracaş, prefectul judeţului; dr. T. Bulău, inspector g-ral sanitar al ţinutului; dr. Gh. Andronovici, medic şef al oraşului; ing. C. Traina, consulul Italiei; prof. univ. Const. Balmuş, conf. univ. dr. Emil Hurmuzache, directorul institutului de puericultură, etc.

D. prof. dr. **Giuseppe Petronio** a spus între altele: Această expoziţie, plină de învăţăminte vii, noi înţelegem să o facem cunoscută prietenilor noştri, contribuind astfel la realizarea unui progres simţitor şi la deslegarea unei probleme vitale.

D. general **C. Ionescu**, în numele oraşului, îşi exprimă satisfacţia că Iaşii au favoarea de a adăposti expoziţia italiană pentru protecţia mamei şi copilului.

ALTE CUVANTARI

După ce a vorbit şi d. dr. T. Burău, inspector general sanitar, a luat cuvântul d. prof. **Traian Ionaşcu**, rezident regal, care spune că pentru noi ocrotirea mamei şi a copilului este o problemă care ne interesează în deaproape. Mortalitatea infantilă din Moldova şi în deosebi din Iaşi, marchează un procent urcat, ceeace nu ne poate lăsa impasibili. Crearea de maternităţi şi leagăne este mijlocul cel mai eficace pentru combaterea acestei racile. Pentru ţinut s'au alocat fonduri şi am convingerea că rezultatele îmbucurătoare nu vor întârzia să se arate.

Totodată este necesar ca mamele să-şi crească cum trebuie odraslele, pentrucă s'a dovedit că multe din ele, deşi au o stare materială bună, nu ştiu cum să le hrănească. Învăţămintele ce le vom trage din această expoziţie, coroborate cu măsurile organelor noastre conducătoare, vor face ca să se înregistreze un progres în opera întreprinsă.

Dar noi românii avem şi o metodă proprie izvorâtă din înţelepciunea Suveranului nostru, care cunoaşte ca nimeni altul marile racile ce macină vitalitatea poporului român. Ce este admirabilul serviciu social, acea federalizare a tuturor instituţiilor şi asociaţiilor publice, decât un întreg program de asistenţă a poporului, sub toate raporturile? Organizarea statului şi fondurile puse la îndemână, îngăduie desfăşurarea unei acţiuni viguroase, în spirit nou, integrând şi iniţiativa particulară.

VIZITAREA EXPOZIŢIEI

A urmat vizitarea expoziţiei, explicaţiile fiind date de d. dr. Pintore, directorul ei.

Inmormântarea colonelului Georgescu din Constanţa

Constanţa, 11 Aprilie

Azi d. a., camarazii şi numeroşii prieteni au dus la locul de veci pe lt. col. Georgescu Eftimie, fost ajutor de comandant al reg. 13 artilerie din localitate care a murit în urma unui accident nenorocit întâmpinat acum 14 zile, când, verificând un revolver, fără să ştie că a mai rămas un glonte pe ţeavă, s'a împuşcat în cap.

Cortegiul funerar a pornit spre cimitirul militar, dela biserica „Sf. Gheorghe". Două muzici militare, o companie de onoare, un numeros grup de ofiţeri superiori, de subofiţeri şi o mare mulţime de cunoscuţi au însoţit carul funerar. La biserică, un sobor de preoţi a oficiat slujba religioasă.

La cimitir a vorbit d. lt. col. *Giurgescu*, care a evocat faptele eroice ale defunctului, din timpul războiului. Intre altele d-sa a spus că în timpul luptelor de la .Turtucaia, col. Georgescu, pe atunci sublocotenent, a căzut prizonier în mâinile bulgarilor. Neimpăcându-se de a rămâne departe de frontul bătăliei, a reuşit să fugă printre santinelele duşmane şi să se arunce în Dunăre, trecând-o înot sub ploaia de gloanţe ale vrăşmaşilor, cari între timp observaseră fuga.

In iarna anului 1916-1917 a luat parte la toate luptele din Carpaţi şi pe frontul din Moldova, apoi la Mărăşeşti, Muncel, Poienele Popii, iar după încheerea armistiţiului a luat parte activă la acţiunea pentru desarmarea trupelor ruseşti bolşevizate.

Pentru eroicele lui fapte de arme a fost decorat cu „Coroana" şi „Steaua României" cu pamglica de „Virtutea Militară", „Crucea comemorativă" şi medalia „Victoria".

Prin moartea colonelului Georgescu, armata pierde un distins ofiţer de front dotat de natură cu o putere de muncă uriaşe, iar regimentul pierde un valoros colaborator.

De câţiva ani era preşedinte de onoare al cercului subofiţerilor din garnizoană, care au avut în el un preţios îndrumător şi susţinător.

După terminarea cuvântării, o grupă de ostaşi a tras mai multe salve de armă, în timp ce ţărâna acoperea trupul celui care a fost lt. col. Georgescu.

TESTA
La Indispoziţii, Nevralgii

Actualitatea ştiinţifică

Cleiuri supra-rezistente. — Invenţii mici, cu răsunet mare. — Ce ne-ar putea aduce viitorul?

Peste ocean, la Richmond, s'a construit de curând un stâlp de antenă înalt de 130 metri, cu o dublă caracteristică: stâlpul este construit numai din lemn şi în toată construcţia lui n'a intrat un singur cui de fier.

Toate piesele sunt lipite cu cleiuri suprarezistente, preparate după formule noi.

In ultimii 20 ani s'au făcut progrese imense într'o specialitate despre care se vorbeşte foarte rar sau deloc: industria preparării cleiurilor. Câţi ştiu, de pildă, că există azi cleiuri atât de rezistente încât se poate construi o casă întreagă fără să se bată un cui şi totuşi această casă să fie mai eftină şi mai rezistentă decât multe din casele de azi?

Chimiştii au reuşit să spulbere misterul ce acoperea de secole proprietăţile cleiurilor şi să le perfecţioneze sau chiar să găsească cleiuri noui, cleiuri rezistente la umezeală şi căldură, cleiuri mai rezistente uneori decât materialele de construcţie.

Industria cleiurilor a luat avânt din cauza aviaţiei. Constructorii de avioane au nevoie de cleiuri cât mai rezistente şi cât mai uşoare. Războiul mondial a desvăluit fabricanţilor de avioane un adevăr trist: nu existau cleiuri perfecte. Au început imediat cercetările şi astăzi cleiurile perfecte există.

Cleiurile moderne sunt de trei feluri: cleiurile de oase, sânge sau peşte; cleiurile de cazeină sau lapte şi cleiurile vegetale.

Cleiurile de oase sunt cunoscute de mult. Cleiurile de lapte au apărut de curând, ca şi cleiurile vegetale, şi ele sunt pe cale de a îndepărta încetul cu încetul cleiurile animale. Cel mai nou clei este cel fabricat din fasole şi mazăre. Se fac acum încercări de a se prepara cleiuri perfecte din orez şi din porumb.

Cleiul de lapte este ideal pentru lipirea sticlei sau metalelor. E un clei atât de rezistent încât dacă se lipesc cu el bucăţi de lemn, lemnul se rupe înainte ca lipitura să se desfacă.

Şi acum, două sfaturi practice întemeiate pe studiile făcute în laboratoare: experţii au găsit că lemnele tari, greu de lipit, se lipesc foarte uşor dacă sunt unse mai înainte cu o soluţie de sodă caustică. 10 la sută, lăsată să se usuce 10 minute. Deasemeni, lemnul cel mai tare se lipeşte uşor dacă este bine lustruit înainte de aplicarea cleiului.

CE SE CERE?

Lumea are nevoie de asemenea perfecţionări mici dar cu tărâm mare de aplicaţie.

La oficiile de brevete din Londra şi Washington se găsesc registre în care se înscriu zilnic nenumărate sugestii pentru invenţii folositoare.

De pildă, iată cam ce se cere în ultima vreme: Se cere să se inventeze o ţeavă care să se cureţe singură; o sobă care să dea de trei ori mai multă căldură decât sobele de tuci sau de teracotă de până acum; o metodă simplă pentru curăţarea vopselei vechi de pe obiectele de lemn, şi o metodă pentru îndepărtarea ruginei.

Se cere deasemeni o frigare electrivă în care curentul să se întrerupă îndată ce friptura începe să se ardă; se cere o metodă de a răci eftin băuturile în zilele de vară şi se mai cere o ţesătură frumoasă şi foarte rezistentă pentru cravate bărbăteşti.

Vi se par lucruri mărunte? Sunt tocmai lucrurile de care avem nevoie. Sunt idei pentru adevărate invenţii.

Cei mai mulţi dintre tehnicienii de azi nu mai inventează, ci perfecţionează invenţiile înaintaşilor lor — sunt deci continuatori, dar nu creatori. Un nou record, o nouă maşină uriaşă nu e ceva cu totul nou. Ceva cu totul nou a fost aeroplanul fraţilor Wright, cel dintâi aparat mai greu de cât aerul care a isbutit să se deslipească de pământ. De aceia, când aviatorul modern sboară cu 900 km. pe oră, el nu aduce nimic nou: merge doar mai repede pe calea deschisă de altul.

Dacă privim cu atenţie minunile tehnice din jurul nostru ne dăm seama uşor că în realitate progresul nu ne-a adus în ultimul timp decât metode noui de a ne mişca mai repede — cu automobilul, cu trenul sau cu avionul. La urma urmelor, chiar radiofonia nu este altceva decât un mijloc de a trimite mai repede graiul sau muzica dela un capăt sau altul al pământului.

Pe tărâmul acesta, în multe privinţe, să nu uităm că ne apropiem de o limită. Dacă cineva ar inventa un mijloc pentru transmiterea graiului la distanţă cu 3 milioane km. pe secundă în loc de 300.000 km. pe secundă, ar face vreun serviciu omenirii? Nu. Sau dacă s'ar inventa avioane care să poată ocoli lumea în trei ore, ne-am grăbi cu toţii să dăm ocol pământului? Desigur că nu. De aceia, inventatorii trebue să-şi îndrepte geniul inventiv mai cu folos spre perfecţionarea alimentelor, a locuinţelor, spre acele nimicuri pe care le arătam mai sus, dar care fac viaţa mai uşoară.

Ceeace se cere mai ales unui inventator este o mare independenţă de gândire. Este curajul de a încerca ce nimeni înaintea lui nu a încercat. Este o putere de observaţie căreia să nu-i scape nimic.

Iată o mică întâmplare: Nevasta unui minier din Colorado spăla cămăşile soţului ei pline de pulbere metalică. Spălând rufăria în apă săpunată, gospodina observă că pulberea neagră de galenă plutea în spuma săpunului.

„Curios, şi-a spus femeia, Galena e un mineral de plumb şi plumbul e greu, nu plutește. Inseamnă că săpunul face galena să plutească".

Aşa era. Observaţia inteligentă a acestei gospodine din Colorado a dat industriei miniere metoda zisă a flotaţiei, metodă prin care mineralele sunt despărţite uşor unele de altele printr'un fenomen de necrezut la prima vedere: mineralele grele plutesc la suprafaţa apei, în timp ce mineralele uşoare cad la fund. Aproape tot cuprul, plumbul, zincul şi argintul din lume sunt extrase azi din această metodă a flotaţiei.

Şi un alt exemplu: Un negustor de cereale şi-a bătut capul ani de-a rândul cum să facă o maşină care să umple automat şi eftin sacii cu făină. Piaţa era plină cu astfel de maşini, dar ele erau prea încete, prea scumpe sau prea voluminoase. Intr'o zi, omul avu o idee bună, şi inventă maşina cea mai perfectă pentru umplerea sacilor — o maşină în care sacii sunt întâi legaţi la gură şi după aceia umpluţi cu făină!

De necrezut — şi totuşi nimic mai simplu: se face o deschidere mică într'un colţ al sacului şi pe acolo se introduce făina ce trebue să umple sacul. Când sacul e plin, colţul rupt e cusut automat într'o secundă. Mai bine de un miliard de saci sunt umpluţi azi prin această metodă, pe tot globul.

Domnii abonaţi sunt rugaţi ca la orice reclamaţie sau schimbare de adresă să binevoiască a ne trimite eticheta cu care primesc ziarul, iar spre a fi prompt serviţi, la reînoirea abonamentului să lipească pe cuponul mandatului poştal eticheta abonamentului expirat.

RACIT? Tusa, regușala, gripa catarul, le ușurează
CEAIUL PUHLMANN
disolvă flegma, calmează tusa, ajută expectoraţia. Pachete originale
Lei 144.— Şi pentru copii
De vânzare la toate farmaciile
Depozit: „DIGITALIS", Orăştie
Abt. 829 A 42

CADOURI PENTRU ORICE OCAZIE DEPOZITELE ADMA 13 STR. COLUMBELO

BOLI VENERICE
Tratament dela 9—12 şi 2—
Dr. TULIU BLAN
BULEVARDUL CAROL No. 5
spre Statuia Rosetti

INSPECŢIILE D-LUI MINISTR N. D. CORNĂŢEANU

In timpul sărbătorilor, d. ministru Cornăţeanu a inspectat şcoala de agricultură dela Lehl Săpunari şi fermele dela Fete şi Călăraşi-Lichireşti. D-sa oprit în satele Săpunari, Dor M runt, Tonea, Socariciu, Gâldă Cocargeaua, Jigălia, Petroiu, C cea şi Dragoş-Vodă.

D. ministru a explicat săteni lor măsurile luate de guvern pe tru combaterea hibrizilor, arătă du-le cât rău a făcut produc torii direcţi şi populaţiei d câmp şi celei dela deal.

D-sa a dat îndemnuri şi sfat pentru cultura raţională a p rumbului, care începe peste câte zile, povăţuind pe săteni să cre în arături de toamnă şi n ales, să înlocuiască rariţa cu p şitoarea, ca să poată prăşi rumbul de trei, de patru ori, a cât este nevoie. Plugarilor lip de mijloace, d-sa le-a acor un număr de prăşitori, cari li vor distribui prin organele ag nomice.

Transferările la catedre şi conferinţele vacan

Conform dispoziţiilor art. din legea pentru modificarea completarea legilor privitoare învăţământul superior şi spe în vederea raţionalizării, tra ferările la catedrele şi confer ţele publicate vacante în cu anului şcolar 1938—1939, se face după următoarele norm

Au dreptul să ceară trans rarea profesorii titulari sau c ferenţiarii definitivi de spec litatea catedrei sau conferi vacante dela facultăţile ţară. Nu pot fi transferaţi fesorii sau conferenţiarii alte instituţiuni sau şcoli de văţământ superior la Unive tate, şi viceversa, decât în zuri de specialităţi absolut ic tice.

Cererile de transferare vo înaintate la ministerul edu ţiunii naţionale în termen cel mult 15 zile, dela data a riţiei vacanţei în Monitorul ficial.

Odată cu cererea de tran rare, candidaţii vor trebui pună la dispoziţia ministeru un memoriu de titluri şi luc precum şi un număr de ex plare din lucrările perso pentru membrii comisiei spe instituită.

Indată după expirarea ter nului de înscriere, ministeru cătueşte, în cel mult 15 zi comisie de specialişti pentr examina activitatea şi lucr ştiinţifice ale profesorilor să fie transferaţi.

- Binefacerile masaj
- Pagina copilului
- Ouăle proaspete
- Durerile urinare
- Pagina frumuseţii
- Parfumurile care vinde
- Eczemele
- Acidul oxalic

şi alte multe proble de medicină pentru t găsiţi astăzi în ultim număr al revistei

„TRUP şi SUFLE
— 28 pagini, 10 lei

Intâmplări din Capitală

Ce-au stabilit cercetările în jurul crimei din câmpul Grozăveşti

Fructarul Gh. Glonţ şi-a ucis soţia spre a putea moşteni averea tatălui ei

Am vorbit pe larg, într'un număr precedent al ziarului nostru, despre oribila crimă din câmpul Grozăveşti, săvârşită de fructarul Gheorghe Glonţ, în vârstă de 35 ani, din str. Maria Ţăranu no. 7, asupra soţiei sale, Maria Gh. Glonţ, de 32 ani, originară din comuna Scheiu (judeţul Argeş).

După cum am arătat, fructarul se separase de mai multă vreme de soţia sa, — cu care avea doi copii, — fapt în urma căruia femeia, spre a'şi putea câştiga existenţa, se angajase ca servitoare la o familie din str. general Anghelescu, în timp ce soţul ei trăia de câteva luni în concubinaj cu servitoarea Elena Mirea, în vârstă de 29 ani, domiciliată în str. Mihu Copilu no. 17.

La început asasinul n'a voit să arate cu nici-un preţ motivul ce l-a determinat să-şi ucidă soţia. D. comisar şef Const. Ţurai din Siguranţa Capitalei, continuând însă cu asiduitate cercetările, a izbutit să stabilească următoarele:

Gheorghe Glonţ şi-a ucis soţia pentru bani, mai precis spre a putea intra în posesia averii pe care o lăsa în urma morţii sale, tatăl soţiei, adică socrul său. Nu de mult, fructarul a voit să-l omoare pe bătrân. Aflând că e bolnav ,s'a înţeles cu Elena Mirea să-i trimită ei nişte medicamente cu ajutorul cărora să se poată lecui. Numai că în loc de medicamente i-au expediat apă tare amestecată cu sodă caustică. Bătrânul însă n'a făcut uz de... aceste „medicamente" şi ca atare a continuat să trăiască.

In ultimul timp, fructarul aflând că socrul său e grav bolnav, a renunţat să mai încerce a-i grăbi el sfârşitul, pentrucă şi aşa bătrânul se va prăpădi dintr'o zi în alta. Pentru a o împiedica însă pe soţia sa să rămână ea moştenitoare, n'a găsit altă soluţie mai potrivită decât s'o suprime pur şi simplu, pentruca astfel să poată intra el în posesia averii, ce va rămâne după moartea bătrânului.

In urma stabilirii celor menţionate mai sus, — cu privire la cauza care l-a determinat pe fructar să-şi ucidă soţia, — cercetările poliţiei fiind terminate, atât asasinul cât şi concubina sa vor fi înaintaţi parchetului de Ilfov.

Arestarea unui periculos falsificator

Anul trecut am scris pe larg în această rubrică isprăvile tânărului Grigore Ştirbu, de 27 ani, originar din com. Edineţi-Sat (Hotin) care înarmându-se cu tot felul de certificate false cutreera autorităţile din Capitală, obţinând tot felul de ajutoare, pentru motivele cel mai deosebite.

Printre multiplele sale escrocherii şi falsuri a făcut uz şi de o carte de vizită a d-lui prof. A. C. Cuza pe care scrisese o recomandaţie călduroasă pentru a fi ajutorat de autorităţile din Bucureşti.

Arestat atunci, el a fost condamnat, şi şi-a ispăşit osânda în penitenciarul din Oradea.

Eliberându-se de curând, el şi-a reînceput vechea-i activitate. Astfel, după ce şi-a procurat o ştampilă dela Cluj, şi hârtie cu antetul şcolii politehnice din Timişoara pe care a tipărit-o la Tighina, şi-a plăsmuit un certificat prin care se atesta că este inginer mecanic, absolvent al acestei facultăţi.

A plăsmuit apoi şi alte diferite cereri făcute ca din partea şcoalei politehnice din Timişoara, prin care arăta că fiind un element foarte meritos şi orfan de părinţi cari au murit în războiu, aceasta cere să fie ajutat spre a putea fi trimis să studieze „doctoratul" la facultatea electro-tehnică... din Washington.

A cutreerat astfel diferite instituţii din Bucureşti ca, Societatea de Telefoane, Creditul Carbonifer, Societatea de petrol Astra, Steaua Română, Banca exploatării produselor auriefere, etc. primind ajutoare.

Adresându-se însă şi autorităţilor militare, el a fost descoperit şi arestat din nou de d. comisar-şef Urseanu din prefectura poliţiei Capitale'

Semnalmentele criminalului din str. Arad

Referitor la bestiala crimă săvârşită în str. Arad, căreia i-a căzut victimă fetiţa Elisabeta Chicoş, poliţia bucureşteană, vine azi cu noui amănunte, comunicând publicului semnalmentele detaliate ale criminalului spre a putea fi descoperit de cei cari îl întâlnesc din întâmplare

Ion Neagovici, zis Nicu, zis Nelu Bulgaru, care s'a născut la 20 Iunie 1917 în comuna Voreşti-Ilfov, este de talie mijlocie, slab, brun, cu fruntea mică şi ochii căprui. Părul castaniu îl are tuns scurt iar la degetul inelar dela mâna stângă are o cicatrice vizibilă.

Deasemeni la piciorul stâng criminalul are o rană pe care o pansează pela spitale.

Neagovici este îmbrăcat cu un pardesiu bej cu cadrilatu decolorată; poartă căciulă cu moţul înfundat, un pieptar de cojoc, pantaloni gri murdari şi în picioare bocanci.

D. comisar şef Scarlat Haralamb din siguranţa Capitalei, care se ocupă cu cercetările acestei crime, a stabilit cu precizie că asasinul Ion Neagovici nu este una şi aceiaşi persoană cu necunoscutul care s'a sinucis aruncându-se în faţa trenului depe linia Bucureşti-Constanţa. El trăeşte şi se află probabil angajat la o fabrică, la o bina din Capitală sau la una din multele ferme din jurul Bucureştilor. De aceea toţi fermierii din jud. Ilfov precum şi antreprenorii de construcţii şi administratorii sau intendenţii fabricilor, sunt rugaţi să fie foarte atenţi la personalul ce-l angajează pentru ca în cazul când s'ar strecura printre ei asasinul acesta, să poată fi dat cât mai urgent pe mâna poliţiei.

Incăerare

Miercuri dimineaţă s'au luat la ceartă şi apoi la bătae la locuinţa lor din str. Benito Musolini nr. 52, tânărul tâmplar Nicolae Martea de 25 de ani cu fata portarului Gh. Mihalcea, care îl găzduia.

In timpul încăerării atât tânărul cât şi fata au pus mâna pe un cuţit şi s'au rănit reciproc.

Ambii agresori au fost transportaţi la spital.

Furt

D-na Lucia Zalomir din str. Regală, 20, etajul 11, a reclamat poliţiei că i s'a furat dintr'un şifoner ce-l avea în locuinţa sa, suma de 120.000 lei.

După cercetările făcute eri dimineaţă de d. comisar-şef G. Palade din siguranţa Capitalei s'a stabilit că banii au fost furaţi de femeia de serviciu Antonia Irascenco, de 28 ani, care era angajată de d-na Zalomir să-i facă menajul timp de 2—3 ore pe zi.

Hoaţa fiind arestată, pachetul cu banii furaţi a fost găsit ascuns după ţevile unui closet din acel imobil.

Din cei 120.000 lei nu s'au mai găsit însă decât 78.500 lei, bani ce au fost restituiţi păgubaşei, restul fiind cheltuit de Antonia Irascenco în cursul ultimelor zile.

Focul din str. Regală

Miercuri seară la ora 7 jum. un incendiu a isbucnit la magazinul de articole electrice „Fraţii Polak" din str. Regală nr. 11. Focul s'a declarat la o magazie de materiale din curtea imobilului şi se crede că a luat naştere din cauza unui scurt circuit.

Postul „Central" de pompieri sosind la faţa locului, a stins incendiul înainte de a lua proporţii. A ars doar acoperişul magaziei şi diferite materiale ce erau depozitate acolo.

Pagubele nu se cunosc până în prezent.

Moarte subită

Miercuri noapte a încetat subit din viaţă, la locuinţa sa din str. general Berthelot No. 99, bătrânul Diogenide Edgar, în vârstă de 72 ani. Bănueli asupra morţii nu sunt.

Din ordinul procurorului de serviciu, cadavrul a fost transportat la „Institutul medico-legal".

Şi-a tras un foc de revolver in piept

Miercuri dim. tânărul Alexandru Trestioreanu de 19 ani, din str. Milcov 13, şi-a tras un foc de revolver în piept în timp ce se afla în dreptul cantonului C. F. R. nr. 1 din bariera Griviţa.

Sinucigaşul a recurs la gestul disperat din cauza unei dragoste neîmpărtăşite.

Asupra lui s'au găsit mai multe scrisori desnădăjduite cu conţinut sentimental. Sinucigaşul a fost transportat în stare gravă la spitalul Filantropia.

DELA C. F. R.

Repartizarea grupelor de direcţiuni şi servicii subdirectorilor generali c. f. r.

D. ing. inspector general Ion Macovei, directorul general c. f. r., a făcut următoarea repartizare a grupelor de direcţiuni şi servicii subdirectorilor generali c. f. r., astfel:

D-lui subdirector general *G. Panaitopol*, conducerea grupei de „Exploatare" cuprinzând: direcţiunea mişcării, direcţiunea tracţiunei, direcţiunea întreţinerii.

D-lui subdirector general *Traian Pârvu*, conducerea grupei „Technice", cuprinzând: direcţiunea de studii, direcţiunea lucrărilor noui, direcţiunea podurilor, direcţiunea atelierelor.

D-lui subdirector general *Aron Puşcariu*, conducerea grupei „Economice", cuprinzând: direcţiunea financiară, direcţiunea comercială, direcţiunea economatului, serviciul statisticei.

D-lui subdirector general *Teodor Balş*, conducerea grupei „Administrative", cuprinzând: direcţiunea administrativă, direcţiunea contenciosului, direcţiunea medicală şi serviciul şcoalelor.

Călătoria membrilor corpului didactic şi studenţilor dela facultăţile incadrate în şcoalele politehnice

Direcţiunea generală c. f. r. a aprobat pe anul în curs ca întregul corp didactic al tuturor facultăţilor care au fost încadrate la şcoalele politehnice din ţară şi anume: facultăţile de construcţii, mecanică şi electricitate, mine şi metalurgie, chimie industrială, silvicultură, agronomie şi arhitectură, să beneficieze de aceleaşi avantagii de călătorie pe c. f. r. ca şi corpul didactic al şcoalei politehnice, adică să li se elibereze carnete cu reducere de 75%.

Carnetele cu reducere de 75% se vor emite numai pentru profesori, conferenţiari şi asistenţi, nu şi pentru membrii lor de familie. Ele dau dreptul la reducerea de mai sus numai la trenurile de personal. La trenurile accelerate şi rapide, se va plăti costul suplimentelor şi al tichetelor, integral. Valabilitatea carnetelor va fi numai până la 31 Decembrie 1939.

Deasemeni studenţii acestor facultăţi vor beneficia de carnete cu 12 cupoane anual cu 75% reducere ca şi studenţii şcoalelor politehnice din ţară.

Staţiuni c. f. r. vacante

Direcţiunea mişcării c. f. r. publică următoarele vacanţe de staţiuni:

Halmagiu de categoria XI-a şi Visterniceni de categoria X-a.

Totodată, direcţiunea mişcării face cunoscut că staţiunile: Daneş, Hârman şi R. Vâlcea nu mai sunt vacante.

Reducere de 50% la inapoierea din Paris dela Târgul internaţional

Vizitatorii Târgului internaţional ce va avea loc la Paris, beneficiază numai la înapoiere de o reducere de 50% din taxele tarifului de tren de persoane în interval dela 13 Mai-3 Iunie 1939 inclusiv.

Şi pentru înapoierea din Breslau dela Târgul de mostre

Vizitatorii Târgului de mostre ce va avea loc la Breslau, beneficiază numai la înapoiere de o reducere de 50% din taxele tarifului tren de persoane în intervalul dela 10 Mai-19 Mai 1939 inclusiv.